

Andet, end hvad man i 5 à 6 Aar fra Ministeriets Sagshindiges Side har hævdet som det Rigtige. Vende vi os nu til Stationen ved Slagelse By og tage det Kort, som foreleden Dag blev sendt mig fra den nærmeste Egn — forresten med den Bemærkning, at det var aldeles unyttigt at kaste den halve Million bort der — vil man se, at Stationen kommer til at ligge omtrent midt imellem den gamle Station og Slagelse By, saa jeg skulde undre mig, om de ikke hellere vilde have en Filialstation end en Station, som alligevel ligger langt udenfor Byen, saa at de, der skulle derud, dog faae et langt Stykke at gaa. Jeg skulde sætte Pris paa at spare dette. Vi ere inde paa vansteltge Veie her, men allerede det, der er gjort i Retning om at minde om Sparommelighed, er for mig ikke ubetydeligt, og skulde Loven føie Ministeren paa det Punkt, skal jeg heller ikke være bekymret derover. Men en Afstemning af Folkethinget for denne Sparommelighedsbetragtning er efter min Mening meget værd, og naar Ministeren alligevel skal have Tal rettede i Loven og adskillige Steder nærmere beregnede — hvilket jo godt kan være; thi naar hele Materialet skal behandles saaledes, som det bliver behandlet, uden Udvalg, kan der let indløbe Feil, som maa rettes — saa kan denne Sag ogsaa drøftes paa Iste Sal og finde sin Afgjørelse der i de allerførste Dage, i den Henseende er Intet i Veien. Men en Afstemning derfor peger hen paa at skaffe os mere sparsommelige Overflag i den Slags Ting fra deres Jernbanekontorer. Jeg stemmer derfor gjerne og med Tak især til den første af Forslagsstillerne for samtlige Vædringsforslag under Nr. 1—4 og 9—10.

En Bemærkning vil jeg gjerne gjøre til den ærede Minister. Jeg har i gamle Dage, da jeg oftere havde Ordet her i Salen, ondtalt det Vanskelige, der forekommer mig at være i, at Statens Overingenieurs Kontor ogsaa er Kontor for privat udførte Arbejder. Der skete derved en Sammenblanding, som ofte var noget vanskelig, og de forskellige Hensyn kunde let ubevidst blandes ind i hinanden. Efter hvad der er mig bekjendt fra tidligere Tid, faar Kontoret saaledes et bestemt Beløb for den første Projektering af private Baner og siden Forøgelser, som løbe op til ikke ubetydelige Beløb. Derved opstaar der et noget uklart Forhold. Det forekommer mig, at det nemt kan komme til at stille sig saaledes, at det kan blive af Interesse for Kontoret, at Banerne blive private i Stedet for Statens. Jeg vilde derfor ønske, først at Ministeren vilde søge at affinde sig skadesløst med Kontoret for de

visnok bethdelige Arbejder, som de maa have havt for at projektere Jernbaneanlæg, som vare paatænkte at være private, og at derefter Kontoret og navnlig dets Chef udstyredes saaledes, at han fik et passende Vædring efter sin vigtige Stilling for sit Arbejde i Statens Tjeneste, saa at han ikke behøvede ved Siden af at være privat Ingenieur. Jeg paastaar, at det vilde være saa meget mere nyttigt, som jeg haaber, at vi fremtidig skulle blive fri for disse Løse private Anlæg og komme ind paa, at Banerne som Regel fortsat udbilles som Statsbaner med Statsdrift.

Judenriksministeren (Ingwerslev):

Det glæder mig, at det ærede Medlem, der nu havde Ordet (Berg), erkjendte, at mine Tal skulde være rigtige, men deraf følger ikke, at det ærede Medlem fra Thisted (N. Andersen) paa sin Side ikke kan have regnet rigtig, men jeg paastaar og hævder, at de Tal, jeg har opgivet, ere de rigtige og dem, der gjælde efter Lovforslaget. Det ærede Medlem fra Thisted har nu forklaret, hvorledes han er kommen til sine Tal, og hvilke forskjellige Tilregninger han har gjort, Noget, jeg ikke kunde vide i Forveien. Hvad Slagelse Station angaar, vilde jeg meget hellage, om man vilde følge det ærede Medlems Raad og stemme for Vædringsforslaget under Nr. 1 med den Hensigt, at man altid senere kan gjøre det om. Jeg tror, det er sikkrere, at man strax forkaster dette Vædringsforslag, og jeg anser det for meget uheldigt for Loven, om man ikke forkaster det nu. Jeg er bange for, at man vil tabe sin Interesse for den andetsteds. Nu sagde det ærede Medlem, at i mange Aar, 5 Aar, havde alle Ingeniører osv. været enige om, at man ikke skulde flytte Slagelse Jernbanestation, og at nu var det mig alene, der foreslaar det. Men saa foreslaar jeg det dog kun efter Undersøgelser, som ere anstillet af de Kræfter, jeg har til Raadighed. Jeg har ikke selv været ude at rode i Terrænet, det er jeg ikke i Stand til og forstaar det heller ikke. Men det ærede Medlem glemmer at fortælle, at det Projekt, jeg har tilladt mig at foreslaa, og som jeg holder paa, er 683,000 Kr. billigere end det Projekt, de tidligere Regjeringer have fraraadet. Altsaa, det er en anden Slags Forlægning, og deri finder det ærede Medlem en naturlig Forklaring af, at jeg nu foreslaar det, som jeg anser for en heldig Løsning. Hvis det nu var saa, at jeg ansaa det for uøkonomisk, for en Udgift, som det ikke var forsvareligt at tage paa sig som en virkelig Opoffrelse fra Statens Side, var det en anden Sag, men det gjør jeg ikke.